

OPINIÓ

Reformes per apuntalar el futur

Juan Rosell Lastortras
President de Foment del Treball

Espanya ha passat de créixer intensament, tenir superàvit pressupostari i crear ocupació, a la recessió, el dèficit públic i la destrucció de capital i de treball. S'ha de tornar a crear riquesa, i això només s'aconsegueix a base de treball, esforç, risc, inversió i iniciativa empresarial. S'ha de combatre les debilitats, frenar les ineficiències i parlar obertament de les polítiques necessàries. És moment d'arriscar-se amb plantejaments nous i pragmatisme.

Cal obrir debats, i un d'important és el de la despesa pública. El fet central no és tant si n'hi ha d'haver més o menys, sinó que hi ha d'haver una despesa pública més eficaç. Tampoc s'està posant en dubte l'Estat del Benestar, però la qüestió és la seva viabilitat, la seva consolidació per a tothom. L'Estat del Benestar el creen els treballadors actius. Així, doncs, és imprescindible que el màxim nombre de persones en edat de treballar estiguin disposades a fer-ho. S'ha d'aprofitar aquest capital generant les condicions del mercat laboral que reforcin el treball i permetin donar estabilitat al treballador i flexibilitat interna per a l'empresa.

La formació té un paper cabdal en la nova societat del coneixement. Malauradament, els resultats són força negatius: fracàs escolar elevat, poca sinèrgia encara entre les universitats i el món laboral, etcètera. Tota acció encaminada a fomentar el naixement de nous emprenedors i creadors, de potenciar la cultura de l'esforç i el risc, és benvinguda.

Una altra qüestió a la qual cal posar remei és l'excés de regulació i el cost del compliment de normes de l'Administració per part d'empreses i ciutadans. Cal un estat ràpid i eficaç, amb poques normes i de fàcil compliment per a tothom.

En definitiva, és hora de reformes i potser d'alguns trencaments amb el passat. Les reformes imprescindibles, ja les demanem els empresaris des de fa temps: educació, justícia; modernització del mercat de treball; sistema financer, tributari i legal; dependència energètica; desenvolupament tecnològic; sanitat i despesa pública.

Evidentment, n'hi ha més, però aquestes són fonamentals, i si no s'aborden amb celeritat i pragmatisme es pot perdre el tren del futur. ■

L'ALCALDE

Jordi Hereu

Barcelona no s'atura

En aquest mandat municipal que ara finalitza, hem hagut de fer front a una circumstància excepcional: la crisi econòmica. Una crisi internacional que va néixer per la cobdícia i la irresponsabilitat d'uns quants, però que s'ha desfermat amb tota la seva cruïda sobre les espatlles de qui cap culpa en tenia: els treballadors i les treballadores de les nostres ciutats.

Aquesta crisi ha posat a prova polítiques, models, persones, idees i ciutats; i algunes se n'han sortit i d'altres no. Així hem vist com capitals properes havien de reduir les seves inversions, fer importants retallades en les polítiques socials i acumular deutes insuportables. A Barcelona, la realitat ha estat una altra. La nostra gestió dels recursos públics és rigorosa, austera i solvent, i centrada en les prioritats importants. En aquests anys difícils, ha emergit la millor Barcelona. La realitat que estem construint entre tots. En contra de les opinions més optimistes, avui sabem que la recuperació serà un procés més lent, però també sabem que Barcelona se'n sortirà i estarà al capdavant.

I si ens en sortirem és perquè, en moments complicats, hem decidit treballar des de la base, amb la millor fórmula amb què els barcelonins i les barcelonines sabem treballar: sumant esforços.

És aquesta una de les grans característiques de la nostra ciutat. Allò que sorprèn tanta gent, tants responsables de ciutats que a mi em visiten, és la capacitat de gent tan diferent per sumar esforços. Gent de les institucions, gent del món social, gent del món públic, gent del món privat, gent de tants sectors diferents, que són capaços de sumar esforços i treballar en els nombrosos projectes que Barcelona està tirant endavant. És perquè treballem conjuntament que ens en sortirem. I n'hi ha molts exemples.

El darrer ha estat la inauguració del centre comercial i lúdic de Les Arenes. Una inauguració que envia un missatge clar i rotund: Barcelona no s'atura. Un exemple clar de com la crisi se supera amb accions concretes, amb apostes fermes, tant del sector públic com, en aquest cas, del sector privat, que generen activitat i nous llocs de treball. La crisi està essent molt dura, però allò que resulta més esperançador és que a Barcelona, a cada lloc on vas, veus gent que, des de camps ben diferents, aquests anys han respost amb una actitud de no quedar-se amb els braços plegats, sinó d'innovar i arriscar més que mai. És el que ens fa veure el futur amb optimisme. És la constatació més evident que a Barcelona es pot guanyar la crisi i mirar el futur amb esperança.

És perquè treballem conjuntament que ens en sortirem.

VICENTE ZAMBRANO